

směšnost tohoto výrazu mohly míti nepříznivý vliv na způsob hlasování voličů a tudíž i na výsledek volby.

Žal. úřad vyslovil sice ve svém rozhodnutí také, že dle § 25 vol. ř. musí se hlasovací lístek co do obsahu srovnávati s podanou kandidátní listinou, nezrušil však volbu z důvodu, že by hlasovací lístky trpěly vadou v tomto směru, čímž projevil názor, že zmíněná chyba tisku nezpůsobila takovou nesrovnalost obsahu hlasovacích lístků s kandidátní listinou, jež by musela vésti ke zrušení volby. Není tudíž zapotřebí zabývati se námitkou stížnosti, ve které se dovozuje, že zákon sám dopouští jisté neshody mezi obsahem kandidátní listiny a hlasovacími lístky, když v § 50 vol. ř. má ustanovení o tom, co platí, když taková neshoda se objeví.

Chybu tisku, kterou označení »sopjená« kandidátní listina změněno bylo v »sopjená«, neshledal žal. úřad za chybu takového rázu, že by činila kandidátní listinu, pokud se týče skupiny, která ji podala, voličům nesrozumitelnou, nebo že by chyba ta mohla uvést voliče v omyl a nedorozumění o tom, od které volební skupiny ona kandidátní listina pochází, nýbrž uznal pouze, že zkomolené označení kandidátní listiny jest posměšné již samo o sobě, tedy absolutně a jedině z této vlastnosti onoho zkomolení slova došel k přesvědčení, že zkomolení to mohlo míti vliv na výsledek volby.

Nss ve slově »sopjená« onen absolutní význam posměšnosti neshledal, nýbrž jest toho názoru, že dojem posměšnosti mohl by vzniknouti jen relativně podle poměrů prostředí, kde se věc udála, a dle poměrů využití tohoto zkomolení slova.

Měl tedy žal. úřad dle § 55 ob. řádu vol. vyšetřiti a zjistiti, zda bylo zkomolené slovo »sopjená« v některých kruzích voličstva pokládáno za posměšné, zdali ho bylo ke zesměšnění strany, na jejíž kandidátní listině bylo vytištěno, využito a vznikly-li z toho tvrzeného zesměšnění konsekvence, které mohly míti účinek na výsledek volby.

Teprve až by tyto okolnosti byly zjištěny, byl by zde potřebný skutkový podklad pro posouzení, zdali ona chyba tisku na kandidátních listinách působila v konkrétním případě posměšně a mohla dle § 56 l. c. míti vliv na výsledek volby.

Žal. úřad sveden svým názorem, že uvedená chyba tisku jest vždy a za všech okolností posměšnou, opomenul uvedené okolnosti zjistiti, čímž zůstala skutková podstata pro výrok v nař. rozhodnutí obsažený neúplnou.

V tom spočívá podstatná vada řízení, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti po rozumu odst. 2 § 6 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. ex 1876.

Č. 3324.

Ochrana nájemníků. — Policejní právo trestní:
* O přestupcích zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb. rozhoduje na Slovensku v třetí stoličí ministr vnitra (§ 1, posl. odst. uh. trest. řádu polic.).

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3827).

V ě c: Josef Ch. v Bratislavě proti ministerstvu sociální péče o přestupek zákona o ochraně nájemníků.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního soudce policejního ředitelství v Bratislavě ze 14. června 1921 byli obuvník Vital N. a uzenáři Josef Ch. a Václav F. v Bratislavě uznáni vinnými, že prvější žádal a přijal 70.000 K od Ch. a F. jako odstupné za postoupení svého obuvnického krámu a že tito nabízeli a vyplatili prvějšímu 70.000 K jako odstupné za postoupení téhož obuvnického krámu, že tudíž uzavřeli zapovězené právní jednání, kterým jednak Ch. a F. poskytovali a N. dával sobě poskytovat peníze za postoupení obuvnického krámu.

Tím prý se dopustili přestupku dle §§ 29 a 14 zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb. a byli odsouzeni každý na 14 dní uzavření a 5000 K peněžité pokuty, při nedobytnosti na další 5½ měsíční uzamčení.

Rozsudek tento byl instančně potvrzen, v poslední instanci nař. rozsudkem min. soc. péče z 30. října 1922, a to pokud jde o Josefa Ch. s odůvodněním, že trestným jest sice v první řadě pronajímatel, ale ježto k pronájmu potřebí jest smlouvy, tedy právního jednání dvojstranného, jest trestným jako spoluvinník také nájemník, který odstupné v nedovolené výši pronajímateli nabídne a zaplatí.

St-1 Josef Ch. běře rozhodnutí toto v odpor pro nezákonnost a vadnost řízení.

Maje rozhodnouti o této stížnosti, musel nss nejprve z povinnosti úřední zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno žal. úřadem v mezích jeho úřední příslušnosti; v tomto směru dospěl nss k tomuto závěru:

Podle § 1 uh. tr. polic. řádu (nař. býv. uh. min. vnitra a býv. uh. min. sprav. č. 65.000 ex 1909) přísluší rozhodovati v záležitostech přestupkových, jichž stíhání jest přikázáno úřadům správním, v III. stolici příslušnému ministrovi; posledním odstavcem téhož § se pak stanoví, že v oněch trestních záležitostech, jichž rozhodování v III. stolici není v ý s l o v n ě přikázáno min. jinému, rozhoduje v III. stolici ministr vnitra.

Zák. z 8. dubna 1920 č. 275 Sb., který, pokud jde o kompetenci k rozhodování v záležitostech přestupků stíhatelných podle tohoto zákona, má vůbec toliko předpis o úřadech I. stolice, neobsahuje v ý s l o v n ě h o ustanovení, že v těchto záležitostech přestupkových rozhoduje v III. stolici min. soc. péče; takovýto předpis nelze shledati ani v ustanovení § 35 cit. zák., kdež se ustanovuje, že tento zákon náleží provésti min. soc. péče ve shodě s ministry práv a financí.

Není-li však v cit. zákoně kompetence v III. stolici v uvedených věcech v ý s l o v n ě přikázána min. soc. péče, pak jest podle § 1 cit. uh. polic. tr. řádu jedině min. vnitra příslušným rozhodovati v III. stolici.

Podle toho osvojilo si min. soc. péče v daném případě příslušnost, která mu nenáleží, a jest jeho výrok aktem zmatečným; bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost, aniž se nss mohl zabývati věcnou jeho stránkou.

Č. 3325.

Administrativní řízení: I. Předpis § 77 zák. o okr. zastupitelstvech o podacím místě rekursů do rozhodnutí okr. zastupitelstva